

РЕШЕНИЕ

№ 3397

гр. София, 19.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 18.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12363** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.73, ал.4 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], подадена адв. В. С., срещу Решение № РД-11-1540/25.11.2021г. издадено от заместник-министъра на икономиката в качеството на ръководител на Управляващия орган (УО) на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ (ОПИК), с което е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ на дружеството по процедура чрез подбор на проекти BG16RFOP002-2.089 „Подкрепа за малки предприятия с оборот над 500 000 лв. за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID – 19“.

Жалбоподателят счита оспорения акт за незаконосъобразен и неправилен, постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че дружеството е представило в срок необходимите документи, като се поддържа, че отговаря на критериите за малко предприятие и неправилно административния орган го е квалифицирал като „микро“ предприятие за процесния период. Пояснява, че е допусната техническа грешка относно средносписъчния състав на броя работници за 2019г., като са представени доказателства за действителния брой работници. Сочи, че [фирма] за 2019г. има персонал от 10 лица, което го характеризира като малко предприятие по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗМСП. Жалбоподателят счита, че ако административният орган е взел

предвид представените му документи и ведомости е щял да стигне до правилно решение относно броя на служителите на дружеството. Моли да бъде отменен отказът на Ръководителя на УО на ОПИК, обективизиран в Решение № РД-11-1540/25.11.2021г. В съдебно заседание жалбоподателят, представляван от адв. С., поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Допълнителни доводи излага в писмени бележки. Претендира разноски по списък.

Ответникът – Ръководителят на УО на ОПИК, чрез процесуален представител юрк. М., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Моли жалбата да бъде отхвърлена и претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни доводи са изложени в писмени бележки.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

С проектно предложение № BG16RFOP002-2.089-5510 [фирма] е кандидатствало за получаване на финансова подкрепа по процедура № BG16RFOP002-2.089 „Подкрепа за малки предприятия с оборот над 500 000 лв. за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19“.

След приключила оценка на проектите предложения, с писмо от 14.10.2021г. (лист 67-74 от делото) чрез ИСУН дружеството е уведомено за одобряването на оценителния доклад от ръководителя на УО, като е поканен да представи доказателства, че отговаря на изискванията за бенефициент във връзка с предстоящото сключване на административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. Изпратен е и нов образец на декларация, че кандидатът е запознат с Условията за кандидатстване и Условията за изпълнение. Посоченият краен срок за отговор е 15.11.2021г., като в същия дружеството е представило отговор с документи, вкл. и два броя писма от НСИ във връзка със заявление за корекция на данни в „Отчет на заети лица, средствата за работната заплата и други разходи за труд за 2019г.“.

На 25.11. 2021г. заместник-министърът на икономиката И. П., в качеството на ръководител на ОПИК издала Решение № РД-11-1540/25.11.2021г., с което е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ на дружеството.

Мотивите, с които на дружеството е отказана помощта, са следните:

В представената Декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от Закона за малките и средните предприятия /ЗМСП/ кандидатът [фирма] е посочил, че е „малко предприятие“ с последна приключена финансова година 2020г.

При определяне на категорията на кандидата [фирма] към момента на сключване на договор административният орган е посочил, че следва да бъдат взети предвид данните за две предходни и последователни години, в които предприятието отговаря на изискванията за съответна категория. Според констатациите на административния орган, за 2020 г. кандидатът е с данни за „малко“ предприятие (персонал от 12 лица, годишен оборот 665 хил. лв. и стойност на активи 1 448 хил. лв.). За 2019 г. (персонал от 50 лица, годишен оборот 2 097 хил. лв. и стойност на активи 3 670 хил. лв.). За 2019 г. (персонал от 9 лица, годишен оборот 1 018 хил. лв. и стойност на активи 3 446 хил. лв.)- данните на кандидата отговарят също на изискванията за категория „микропредприятие“ предприятие. За 2018 г. (персонал от 9 лица, годишен оборот 867 хил. лв. и стойност на активи 3 381 хил. лв.), като отново данните на кандидата отговарят също на изискванията за категория „микропредприятие“ предприятие.

Административният орган е приел, че за две последователни предходни финансови години - 2019 г. и 2018 г. кандидатът [фирма] отговаря на категория „микро“ предприятие.

Предвид посоченото, ръководителят на УО е приел, че кандидатът [фирма] не отговаря на изискването за бенефициент, посочено в подточка 3) на т. 11.1. „Критерии за допустимост на кандидатите" от Условието за кандидатстване по процедурата, а именно: „Допустими по настоящата процедура за подбор на проекти са само кандидати, които отговарят на изискванията за малко предприятие съгласно Закона за малките и средни предприятия и Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36)", поради което е постановил и своя отказ.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл.38 ЗУСЕСИФ предоставянето на безвъзмездна финансова помощ се отказва с мотивирано решение, издадено от ръководителя на УО. Съгласно чл.9, ал.5 от ЗУСЕСИФ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. Тъй като със Заповед № РД-16-1347/27.09.2021 г. на министъра на икономиката (лист 134 от делото), И. П. – заместник-министър е определена да изпълнява функции на ръководител на УО по ОПИК по приоритетни оси 1, 2,3, 4 и 6, съдът приема, че актът е издаден съобразно предоставената компетентност. Спазени са изискванията за форма на акта, както и за излагане на фактическите и правни основания за издаването му.

Според чл.38,т.3 ЗУСЕСИФ отказва се предоставянето на безвъзмездна финансова помощ на кандидат, който не отговаря на изискванията за бенефициент или не е представил в срок доказателства за това. В случая административният орган е посочил именно това основание за отказа, като е приел, че жалбоподателят [фирма] не отговаря на изискванията за бенефициент.

В т.11.1 от Условието за кандидатстване допустими за финансиране по процедурата са само кандидати, които отговарят на изискванията за категория малко предприятие съгласно Закона за малките и средни предприятия и Препоръка на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението за микро-, малки и средни предприятия (ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 36).

Съгласно т.27.1 – I, б. „а“ от Условието за кандидатстване, при одобрен оценителен доклад за документална проверка на декларираната категория предприятие ще бъде изисквано от одобрените кандидати да представят Декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП (Приложение 10) и Справка за обобщените параметри на предприятията. Съгласно указанията, справките следва да бъдат изготвени въз основа на данните на предприятието за 2018г., 2019г. и 2020. В случай че данните за последните две приключени финансови години не потвърждават статуса на малко предприятие, се вземат предвид тези за предходните две последователни финансови години, в които предприятието запазва своите параметри по член 3 от ЗМСП без промяна. Също така е предвидено, че се изисква отчет за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи за труд на кандидата, а ако има свързаност на

предприятия - за съответните години Отчет за приходите и разходите, Счетоводен баланс и Отчет за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи за труд във формат, идентичен на този, в който са подадени към НСИ за всички свързани предприятия. С бележка „ВАЖНО“ е отбелязано, че УО може да извършва и други служебни проверки относно верността на данните, включително чрез запитвания до НАП.

Основният спорен по делото въпрос е дали жалбоподателят е „малко“ предприятие по смисъла на ЗМСП.

Съгласно чл.3, ал.2 от ЗМСП малки предприятия са тези, които имат средносписъчен брой на персонала, по-малък от 50 души, и годишен оборот, който не превишава 19 500 000 лв., и/или стойност на активите, която не превишава 19 500 000 лв. Ал.3 на същия член определя едно предприятие като за микро предприятие, в случаите има средносписъчен брой на персонала, по-малък от 10 души, и годишен оборот, който не превишава 3 900 000 лв., и/или стойност на активите, която не превишава 3 900 000 лв.

Чл.4 от ЗМСП изисква при изчисляване на данните по чл. 3 да се взема предвид дали предприятието е независимо, дали е предприятие партньор по смисъла на ал. 3, или е свързано предприятие по смисъла на ал. 5. Дефиницията на свързано предприятие се съдържа в чл.4, ал.5 ЗМСП.

В случая не е спорно между страните, че дружеството отговаря на критериите за малко предприятие по отношение на годишния оборот и активите. Въпросът е дали жалбоподателят отговаря на критериите за максимален брой на средносписъчния състав персонала. С оглед събраните по делото доказателства, съдът приема, че спорното условие за категоризиране на [фирма] като малко предприятие по смисъла на ЗМСП не е изпълнено.

Видно от доказателствата по преписката, кандидатът като част от проектното си предложение е представил Декларация, че е запознат с Условието за кандидатстване и Условието за изпълнение - Приложение 1 към Условието за кандидатстване. С тази декларация, освен относно детайлно познаване на Условието за кандидатстване, кандидатът дава предварителното си съгласие (Раздел 3 от последната): „... Националният статистически институт да предостави на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ ..., с цел извършване на документална проверка от УО на ОПИК на декларираните обстоятелства ... Счетоводен баланс (индивидуален) за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г.; Отчет за приходите и разходите, съдържащ и Справка за приходите и разходите по видове и икономически дейности, за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г.; Отчет за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи за труд за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г.; ...". Допълнително в т. 27.1. „Процедура за уведомяване на неуспелите и одобрените кандидати и сключване на административни договори за безвъзмездна финансова помощ“ е посочен източника на данни за извършваната служебна проверка от Управляващият орган на основание чл. 36, ал. 2 от ЗУСЕСИФ. Тя ще се базира на данните, получавани за кандидатите чрез информационната система за мониторинг на европейски и национални стратегии и регионална политика - МониторСтат (поддържана и управлявана от Националният статистически институт) по отношение на документите, цитирани в букви в/ и г/ от т. 27.1. към Условието за кандидатстване (Отчет за приходите и разходите и Счетоводен баланс на кандидата за 2017 г, 2018 г., 2019 г. и 2020 и Отчет за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи

за труд на кандидата за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020).

В рамките на въпросната проверка се ползват, както предоставени служебно за нуждите на оценката Счетоводен баланс, Отчет за приходите и разходите и Отчет за заетите лица средствата за работна заплата и други разходи за труд, през системата МОНИТОРСТАТ, така и доказателствата, представени от кандидата през модул „Комуникация“ на ИСУН 2020.

В предоставената Декларация за обстоятелствата по чл. 3 и чл. 4 от ЗМСП кандидатът "Т и Н К. О.", ЕИК[ЕИК] декларира в т. 3 от декларацията категория „малко“ и в т. 2 посочва като последна приключена финансова година 2020 г. В декларацията още е отбелязано, че кандидатът е със статут на „независимо предприятие“, обстоятелство което се потвърждава и от справка в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел и правно-информационни системи.

В допълнително представени разяснения относно отчетните си данни (и по-конкретно броя на заетите лица за 2019 г.) кандидатът представя информация за броя регистрирани от него трудови договори за 2019 г. и за броя на осигуряваните от него лица по месеци. Предоставя отговор изх.№ УП-4744/02.11.2021г. на НСИ, Отговор изх.№ УП-4758/14.11.2021г. на НСИ, Отговор изх.№ 13-53-03-136-1 на ТД на НАП С., справка актуално състояние на всички действащи трудови договори за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. и др.

При изчисляването на персонала, годишния оборот и активите, съобразно чл. 4, ал. 1 ЗМСП се взема предвид дали предприятието е свързано по смисъла на чл. 4, ал. 5 от ЗМСП, което не е налице в конкретния случай. Жалбоподателя е декларирал, че е независимо предприятие.

Броят на конкретно заетите лица съгласно чл. 4в, ал. 1 ЗМСП следва да се изчисли от броя на персонала, нает в предприятието или нает от името на предприятието на пълно работно време през цялата година. Персоналът, който не е работил през цялата година, лицата, работещи на непълно работно време, независимо от продължителността на работата, и сезонно наетите лица се преизчисляват към пълна заетост.

Разпоредбата на чл. 4в, ал. 2 на ЗМСП определя, че персоналът се състои: наетите лица по трудово правоотношение и приравнено на трудово правоотношение; лицата без трудово или приравнено на него правоотношение, които са в договорно отношение с предприятието и се смятат за наети лица; собствениците - управители, включително едноличните търговци, полагащите труд като член-кооператори по реда на Закона за кооперациите, като занаятчии по реда на Закона за занаятите или като земеделски производители; съдружниците, които участват с личен труд в обичайната дейност на предприятието и получават доход срещу този труд.

От извършената справка от предоставените от дружеството формуляри изготвени за НСИ, съгласно условията за кандидатстване, УО е достигнал до правилен извод относно броят на служителите в предприятието.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че в случая се касае за техническа грешка при подаване на данни за персонала за 2019г., което не следва да даде отражение при разглеждане на документите и във връзка с което неправилно е определено предприятието като „микро“ за 2019г. Приложените по делото от НСИ два броя писма изх.№ УП-4744/02.11.2021г. и изх.№ УП-4758/04.11.2021г. не удостоверяват обратното. Даже напротив, с писмо изх.№ УП-4744/02.11.2021г. се информира дружеството, че не може да извърши исканата корекция на данни за

2019г. поради изтеклия законоустановен срок (до 30 септември 2020г.), като след този срок коригиране на данни в ИСБС е възможно при инициране на проверки и ревизии от НАП или други оторизирани държавни органи и едва след представяне на влязъл в сила РА може да се нанесе търсената корекция.

За управляващият орган е налице задължение да приложи правилата за извършване на проверките за съответствие с изискванията за бенефициент (и по-конкретно за категорията на предприятието) съобразно посоченото в Условиата за кандидатстване, т.е. да вземе предвид данните от служебно предоставените от НСИ отчети. В случая, управляващият орган действа в условията на обвързана компетентност и следва да осигури производство, основано на принципите по чл. 29. ал. 1 от ЗУСЕСИФ за публичност и прозрачност при предоставяне на помощта. В конкретния казус, източникът на проверка за категорията на предприятието (данните за средносписъчен брой на персонала, годишен оборот и/или стойност на активите) са взети от служебно предоставените чрез МониторСтат отчети (както е посочил УО в решението си) и това е указано още с публикуване на УК по процедура BG16RFOP002-2.089 „Подкрепа за малки предприятия с оборот над 500 000 лв. за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID-19”. Управляващият орган е длъжен да прилага и принципа за равнопоставеност и недопускане на дискриминация по отношение на кандидатите, а при проверка на категорията на всички кандидати по процедурата са били вземани предвид служебно предоставените отчети чрез МониторСтат. Освен това, доказателства, че е допусната грешка в справките за НСИ, по делото не са приложени. Следователно, уважавайки аргументите на "Т и Н К. О." и данните за средносписъчния брой на персонала съобразно възраженията му би нарушило принципите на административното производство за предоставяне на помощ, а именно: за публичност и прозрачност и за равнопоставеност и недопускане на дискриминация.

Именно, предвид горното управляващият орган е установил категорията на кандидата във връзка с чл. 46, ал. 2 от ЗМСП съобразно следните стойности, съдържащи се в отчетните му документи за посочените три последователни финансови години 2018г., 2019г. и 2020г.

В случая, категорично се установява, че жалбоподателят е недопустим кандидат по т.11.1 от Условиата за кандидатстване, тъй като не отговаря на изискванията за категория малко предприятие съгласно ЗМСП, следователно е налице соченото от административния орган основание по чл. 38, т.3 ЗУСЕСИФ, за да му бъде отказана безвъзмедната финасова помощ.

С оглед изложеното, оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд С.-град, III отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], подадена адв. В. С., срещу Решение № РД-11-1540/25.11.2021г. на главния директор на Главна дирекция „Европейски фондове и конкурентоспособност“ и ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност 2014 - 2020“, с което е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ по проектно предложение с референтен номер BG16RFOP002-2.089-5510 по процедура за подбор на проекти BG16RFOP002-2.089 „Подкрепа за малки предприятия с оборот над 500 000 лв. за преодоляване на икономическите последствия от пандемията COVID – 19“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Министерство на икономиката, сумата от 100 лв. /сто/, представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: